

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0222 van 25 maart 2014
in de zaak 1213/0284/A/4/0263

In zake: mevrouw **Sara HEYLIGEN**, wonende te 3910 Neerpelt, Kapelweg 13

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Annelies MAES

verwerende partij

Tussenkomende partij: de heer **Stephan VANDAEL**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Wim MERTENS
kantoor houdende te 3580 Beringen, Scheigoorstraat 5
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 28 december 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 14 november 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Neerpelt van 6 juli 2012 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden verleend voor het verbouwen van een zonevreemde woning en stal en terreinaanleg.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te Neerpelt, Prinsenloopweg 1 en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie D, nummers 758R3, 758S4, 758T4, 758V4, 758W4, 758B5.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De schriftelijke uiteenzetting van de tussenkomende partij zit vervat in het verzoek tot tussenkomsst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 21 januari 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Sara HEYLIGEN die in persoon verschijnt als verzoekende partij, mevrouw Annelies MAES die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Joris GEBRUERS die loco advocaat Wim MERTENS verschijnt voor de tussenkomen partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De heer Stephan VANDAEL verzoekt met een aangetekende brief van 13 februari 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de vierde kamer heeft met een beschikking van 11 maart 2013 de tussenkomen partij toegelaten om in de debatten tussen te komen.

De tussenkomen partij is de aanvrager van de vergunning en beschikt derhalve over het vereiste belang.

Het verzoek tot tussenkomen is ontvankelijk

IV. FEITEN

Op 27 april 2012 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de tussenkomen partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Neerpelt een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "*verbouwen woning + stal*".

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 22 maart 1978 vastgestelde gewestplan 'Neerpelt-Bree', gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 5 mei 2012 tot en met 3 juni 2012, dient de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling adviseert op 11 mei 2012 ongunstig.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 25 mei 2012 gunstig.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 3 juli 2012 ongunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Neerpelt weigert op 6 juli 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomen partij.

De tussenkomen de partij tekent tegen deze beslissing op 31 juli 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 27 augustus 2012 en 29 oktober 2012 om de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

De verwerende partij beslist op 14 november 2012 om het administratief beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging – HET BELANG VAN DE VERZOEKENDE PARTIJ

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij zet in haar verzoekschrift uiteen:

“ ...

Buurtbewoner,

tegengaan van versnippering van waardevol agrarisch gebied,

streven naar behoud van open ruimte buiten de woonkernen,

tegengaan van de verstoring van het open uitzicht, visuele (licht)verstoring,

behoud van het landschappelijke karakter van het gebied met vele wandel- en fietspaden

(Trage Wegen, routes voor paarden en mountainbiketrajecten),

tegengaan van niet-duurzame activiteiten (bv. permanente bemaling), dure activiteiten

(heraanleg weg, IBA) en visueel-auditief storende activiteiten in waardevol agrarisch gebied,

tegengaan van aanleg van verhardingen in van nature watergevoelig gebied (vallei van de Prinsenloop – leidt tot verminderde infiltratie van het hemelwater),

tegengaan van vermindering van gebruiksgenot aangezien doorheen dit agrarisch gebied wandelwegen en fietspaden liggen

...”

De verwerende partij repliceert:

“ ...

Eerstens moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij het mogelijks bestaan van door haar persoonlijk te ondergane hinder dan wel te lijden nadelen, onvoldoende aannemelijk maakt.

In eerste instantie kan het louter ‘tegengaan’ dan wel ‘nastreven’ van allerhande bekommernissen geenszins worden beschouwd als het persoonlijk (kunnen) ondergaan van hinder dan wel het lijden van nadelen.

Het loutere feit dat men ‘bekommerd’ is om de natuur en het groen en het ‘behoud’ ervan nastreeft impliceert niet automatisch dat de verzoekende partij zelf in het voorkomende geval persoonlijk nadelen of hinder lijdt (of kan lijden) als gevolg van de bestreden vergunningsbeslissing.

De verzoekende partij kan er zich niet toe beperken uitsluitend de wettigheid van de bestreden beslissing in vraag te stellen zonder tevens aan te geven welk van het algemeen belang te onderscheiden persoonlijk belang zij bij de voorliggende vordering heeft en dus welk persoonlijk voordeel zij bij een gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing meent te hebben (...).

Er mag niet een algemeen belang worden nagestreefd (...). De Raad aanvaardt noch een actio popularis noch een niet-persoonlijk belang (...).

In tweede instantie, voor zover de bekommernissen wel concrete persoonlijke hinder en nadelen zouden kunnen uitmaken, quod non, moet minstens worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen enkel bewijs bijbrengt om ons college dan wel de Raad toe te laten het voldoende aannemelijk karakter van de hinder of nadelen te beoordelen.

Het loutere feit dat de verzoekende partij een bezwaarschrift heeft ingediend tijdens het openbaar onderzoek levert op zich niet het vereiste bewijs.

In derde instantie moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij woont op het adres Kapelweg 13 te Neerpelt daar waar de vergunde constructie zich bevindt op het adres Prinsenloopweg 1 te Neerpelt.

(foto google maps)

De afstand tussen de woonplaats van verzoeker en de vergunde constructie bedraagt maar liefst 850 meter (www.google.be/maps).

Verzoeker is derhalve geenszins de aanpalende eigenaar van de vergunde constructie, laat staan woonachtig in de onmiddellijke omgeving van de vergunde constructie.

Het mogelijks bestaan van hinder dan wel nadelen wordt door de verzoekende partij onvoldoende aannemelijk gemaakt.

Om die reden moet het vernietigingsberoep reeds als onontvankelijk worden afgewezen.

Tweedens, ondergeschikt, toont de verzoekende partij evenmin aan dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen.

Het voorwerp van de voorwaardelijke vergunning betreft het verbouwen van een bestaande zonevreemde woning, stal en terreinaanleg.

Voor zover de door de verzoekende partij vermelde bekommernissen beschouwd zouden kunnen worden als persoonlijke hinder en/of nadelen, quod non, moet worden vastgesteld dat dergelijke hinder hooguit zijn oorzaak kan vinden in de bestaande bebouwing en het vereiste oorzakelijk verband met de bestreden beslissing ontbreekt, minstens het bestaan ervan niet dan wel onvoldoende is aangetoond.

...”

De tussenkomende partij stelt:

“ ...

Dat de hoedanigheid van ‘buurtbewoner’ sterk gerelativeerd moet worden, blijkt uit de volgende luchtfoto waarbij de woonplaats van de verzoekende partij wordt weergegeven in vergelijking met het perceel van de aanvraag:

(luchtfoto)

...

De verzoekende partij woont op meer dan een kilometer afstand van het voorwerp van de aanvraag – en buiten het dorp. In alle ernst kan niet worden ingezien in welke zin de verzoekende partij nog kan worden begrepen als een 'buurtbewoner'.

In het verzoekschrift wordt ook niet aangeduid op welke wijze zij rechtstreeks, dan wel onrechtstreeks, hinder of nadelen zou ondervinden. De verzoekende partij heeft geen enkel zicht op de percelen van de aanvraag.

De verzoekende partij handelt zuiver vanuit een collectief belang. Haar vordering vormt een actio popularis. Zulke vordering kan niet worden aanvaard. De Raad zal vaststellen dat het departement Landbouw en Visserij na een ongunstig advies geen beroep heeft ingesteld. Het zgn. tegengaan van versnipperd waardevol agrarisch gebied behoort nochtans tot het actieterrein van het departement.

De verzoekende partij lijkt dan ook meer belang te hechten aan dit facet dan het departement zelf. De verzoekende partij bewijst niet dat zij een landbouwactiviteit uitoefent die wordt gehinderd door de aanvraag.

Het streven van het behoud van open ruimte vormt een zuivere actio popularis.

Bovendien bevindt er zich reeds heden een constructie zodat er geen sprake is van het oprichten van een nieuwe constructie. Indien een beweerde aantasting van de open ruimte kan gelden als hinder of nadelen, wordt de belangvereiste zinledig gemaakt. Op die manier kan iedereen iedere bouwvergunning aanvechten die wordt afgeleverd op grond van algemene principes.

De verzoekende partij maakt verder gewag van verstoring van open zicht. Op dit ogenblik is er reeds een constructie aanwezig. Het open zicht wordt niet verstoord. Bovendien kan de verzoekende partij de constructie niet eens waarnemen vanuit haar woning noch vanop haar perceel.

Verzoeker tot tussenkomst begrijpt niet wat de verzoekende partij bedoeld met lichtverstoring? Er is reeds een bestaande zonevreemde woning. In ieder geval zal de verzoekende partij geen persoonlijke lichthinder ondervinden van de verbouwde woning.

De verzoekende partij wijst nog op een verstoring van het landschappelijk karakter, het tegengaan van niet duurzame activiteiten, het tegengaan van verhardingen in van nature watergevoelig gebied, het tegengaan van dure activiteiten en het tegengaan van visueel/auditief storende activiteiten.

Dit vormt geen persoonlijke hinder of nadelen in hoofde van de verzoekende partij.

De verzoekende partij voldoet niet aan de decretale belangvereiste.

Als de verzoekende partij zich werkelijk de vrijwaring van de open ruimte aantrekt, dient zij een rechtspersoon op te richten die zich inzet voor dit doel. Op die manier kan zij handelen vanuit een collectief belang. Het gaat niet op om deze taak ter harte te nemen in het kader van het vernietigingscontentieux van uw Raad. Het ontgaat de verzoekende partij dat de verzoeker tot tussenkomst zich kan beroepen op decretale basisrechten voor zonevreemde woningen. Het is bijzonder triest te moeten vaststellen dat de verzoeker tot tussenkomst in een situatie van onzekerheid wordt geplaatst door het optreden van de verzoekende partij.

Onverminderd het voorlopig karakter van de vaststellingen gedaan in het kader van de behandeling van een vordering tot schorsing, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partijen het belang dat zij bij hun beroep menen te hebben, niet voor het eerst op ontvankelijke wijze kunnen uiteenzetten in hun wederantwoordnota. Enkel het inleidend verzoekschrift kan hiertoe als principieel uitgangspunt dienen.

*Uit deze rechtspraak blijkt dat de verzoekende partij in haar wederantwoordnota niet meer op ontvankelijke wijze haar belang verder kan verduidelijken.
...”*

De verzoekende partij dupliceert in haar wederantwoordnota:

“ ...

Buurtbewoner: wat is de definitie van ‘buurtbewoner’? Ik woon in de nabijheid van de zonevreemde constructie, in vogelvlucht slechts 500 meter (zie bijlage 1, routeplanner, 750 meter tot aan de besproken percelen). Ik wandel hooguit 8 minuten naar de zonevreemde constructie. De advocaat en de deputatie spreken allebei over een andere afstand (meer dan 1km en 850 meter). Bovendien maakt de advocaat een fout door te zeggen dat ik buiten het dorp woon. Ik woon in het dorp Neerpelt, in de woonkern van het gehucht Herent. De zonevreemde constructie ligt buiten de woonkern, ligt niet langs een woonlint of in een woonkorrel, het ligt volledig geïsoleerd. Zie kaart c.

Ik ben weliswaar geen eigenaar van een aanpalende grond of woning, maar ik stel dat door de geïsoleerde ligging van de zonevreemde constructie er helemaal geen ‘buren’ zijn (er is geen aanpalende woning). Ik heb geen zicht op de percelen van de aanvraag, maar ik stel dat er 2 ‘huishoudens’ zijn die langs de Herentstraat wonen enigszins een beperkt zicht hebben op de constructie (zie foto). Verder heeft niemand een zicht op de percelen van de aanvraag, aangezien het gaat op een afgelegen, geïsoleerde ligging naast een doodlopende verharde landbouwweg (Prinsenloopweg). Aan de achterzijde loopt een fietspad, niet aanpalend (zie foto).

Het kan niet gelden dat hoe geïsoleerder de ligging van besproken percelen en constructie, hoe minder mensen hun belang ontvankelijk kunnen maken. Zie bijgevoegde plattegrond (Mappy).

Ik heb de nadelen en hinder misschien collectief verwoord, maar elk element opgenomen in de opsomming belangt mij en mijn gezin persoonlijk aan, het betreft naast algemene ook private hinder. Ik zal preciseren. Het gebruiksgenot van de mountainbike – en wandelwegen zal voor mij dalen door de verhoogde bedrijvigheid en de toename van verkeer. Het genoemde gebied ligt op wandelafstand van mijn huis, ik moet geen auto of fiets nemen om daar in minder dan 10 minuten te zijn. We hebben er voor gekozen in een landelijk gehucht te wonen, opdat we kunnen genieten van veilige, verkeersvrije, mooie wandelingen op wandelafstand van ons huis. Ik ga daar wandelen met mijn honden en mijn neefje. Het is een veilige route waar we niet moeten uitkijken voor verkeer en bezigheden. De Prinsenloopweg wordt nu slechts sporadisch gebruikt door boeren en voldoet daaraan. De weg voldoet niet aan meer en zwaarder verkeer, waardoor bij meer gebruik (denk aan zwaar verkeer en transport, bouw en vervoer van paarden) de weg niet meer als veilige wandelroute voor ons zal kunnen dienen (kuilen). Ik maak daar natuurfoto’s van planten en vogels. Door constante bedrijvigheid, meer verkeer, licht – en geluidshinder zal ik dat met minder succes kunnen doen. Het verschil in aantal en soorten is nu reeds merkbaar door de grondwerken, snoei – en roeiwerken die er reeds plaatsgevonden hebben en het plaatsen van een afrastering (een afrastering die

bovendien volgens mij niet esthetisch verantwoord is, zie foto's) . Er is daar meer biodiversiteit waarneembaar dan in het natuurgebied Het Hageven (Neerpelt). Als imker wil ik biodiversiteit in mijn omgeving. Ik heb enkele kasten in de Kapelweg staan. Aangezien bijen in een straal van 3 kilometer vliegen, zijn de 'groene woestijnen' (grote weiden, gras) van een paardenhouderij niet bevorderlijk voor het welzijn (geen voldoende en gevarieerde voeding – geen variatie in de eiwitleverende pollen) en de honingproductie (opbrengst) van mijn bijen. Landbouw in ruime zin geeft meer variatie (oogstgewassen en braakgronden) (zie foto van enkele van mijn bijenkasten + getuigschrift Limburgse Imkerbond – Vlaamse overheid bijlage 2).

(foto's)

Zicht vanaf Herentstraat↑(ongeveer t.h.v. de woning daar gelegen)

(foto)

Zicht vanaf fietspad ↑ (enkel toegankelijk voor bestemmingsverkeer bv. landbouwers, boswachter)

Op pagina 3 van de antwoordnota van de verzoeker tot tussenkomst maakt de advocaat een fout onder II.1 : bv. permanente bewoning -> permanente bemaling moet daar staan. Verder spreekt hij op pagina 5 van een reeds bestaande zonevreemde woning en het niet begrijpen van de lichtverstoring. Sinds 1996 is de woning niet meer bewoond en gedurende de verdere jaren zijn er geen nieuwe bewoners geweest waardoor er geen sprake was van lichtverstoring in het gebied.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.8.11, § 1, eerste lid, 3° VCRO bepaalt:

“ De beroepen bij de Raad kunnen door de volgende belanghebbenden worden ingesteld:

(...)

3° elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing;

(...)”

Artikel 11, tweede lid, 5° van het procedurereglement bepaalt dat het verzoekschrift een omschrijving moet bevatten van het belang van de verzoeker.

Uit deze bepalingen volgt dat een verzoeker die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van een vergunningsbeslissing en deze omschrijft in het verzoekschrift, dient beschouwd te worden als een belanghebbende om een beroep in te dienen bij de Raad.

Met aanvullende uiteenzettingen in de wederantwoordnota kan bij de beoordeling van het belang van een verzoeker geen rekening worden gehouden.

2.

In de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid, wordt bij de bepaling die thans is opgenomen in artikel 4.8.11, § 1 VCRO, onder meer gesteld (Parl st., VI. Parl., zitting 2008-2009, 2011, nr. 1, 185):

“Men kan tevens wijzen op het feit dat ons rechtssysteem zich om redenen van proceseconomie en rechtszekerheid steevast verzet tegen de zgn. “actio popularis”, m.n. het beroep dat enkel gericht is op de vrijwaring van het recht en waarbij de beroepsindiener geen enkel persoonlijk belang heeft.”

De rechtstreekse of onrechtstreekse hinder en nadelen, zoals bedoeld in de hiervoor aangehaalde bepaling, zijn derhalve de voor de verzoekende partij persoonlijke hinder en nadelen ten gevolge van de bestreden beslissing, die te onderscheiden zijn van het belang dat iedere burger heeft bij het handhaven van de wettigheid.

3.

De aanvraag strekt tot het verbouwen van een zonevreemde woning, een stal en terreinaanleg en situeert zich op percelen gelegen aan de Prinsenloopweg 1 te Neerpelt.

Vooreerst moet vastgesteld worden dat de verzoekende partij zich in haar uiteenzetting in het verzoekschrift wel als “buurtbewoner” voorstelt, maar nalaat gegevens te verschaffen die de Raad zou toelaten te beoordelen in welke mate de in de aanvraag betrokken percelen kunnen deel uitmaken van de leefomgeving van de verzoekende partij.

Bovendien is de omschrijving van het belang van de verzoekende partij, zoals uiteengezet in het verzoekschrift, precies niet te onderscheiden van het belang van elke burger bij ruimtelijke kwaliteit.

4.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Stephan VANDAEL is ontvankelijk.
2. Het beroep is onontvankelijk.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 25 maart 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Heidi HUANG

Nathalie DE CLERCQ